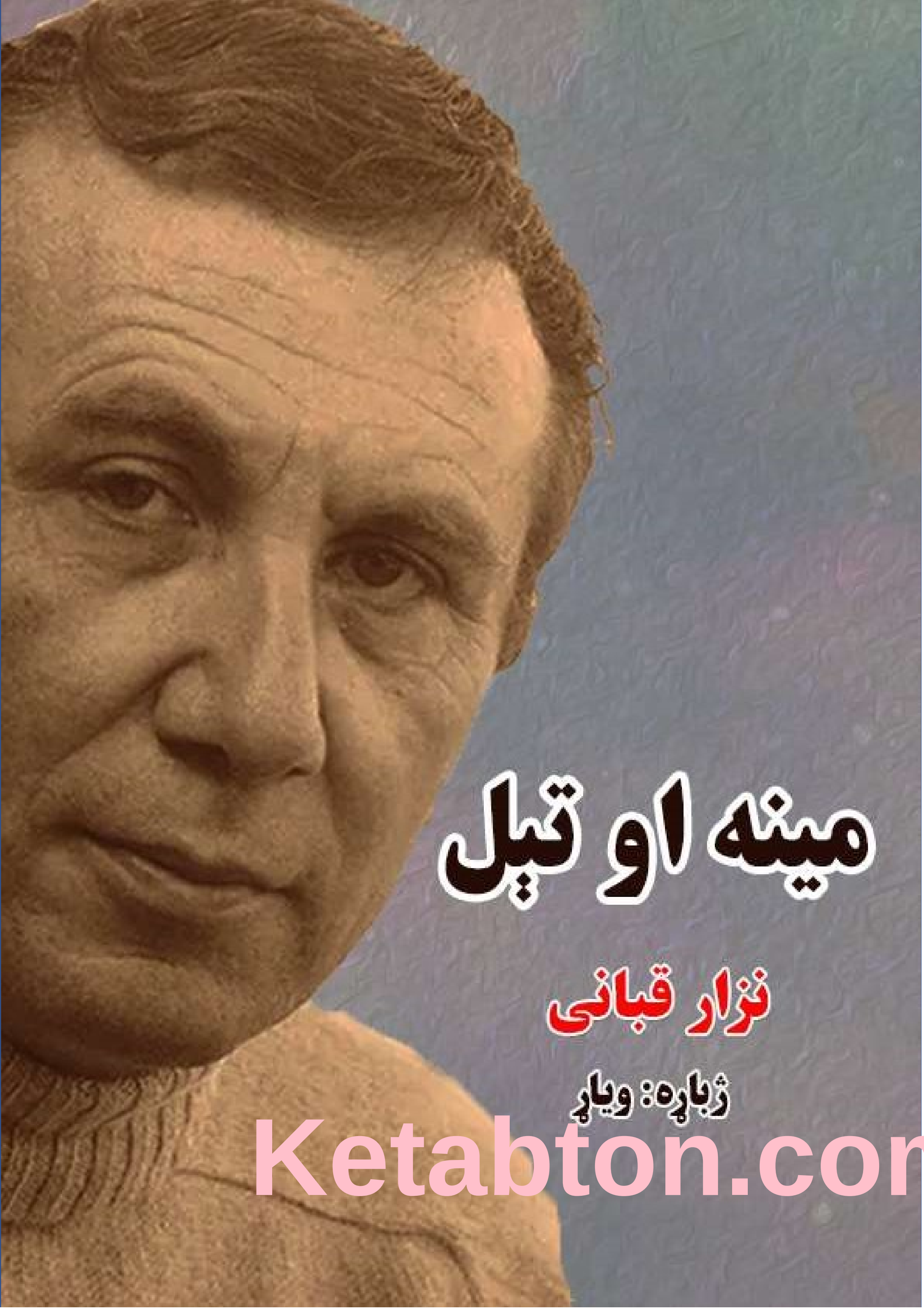

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مينه او تېل

نِزار قباني

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه او تېل

نِزار قباني

ژباړه:ویاړ

سمون:زیړ افغان

برېښنايي خپرېدنه: تله ۱۴۰۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکلړ

ځو خبرې ۱

د نزار قباني فکر او اند ۳

تښتوونکي ۱۱

د تاریخ ښوونکی چا ووژو؟ ۲۰

د یو با فرهنګه سپي یادښتونه ۲۹

وایي «ترهه ګر» يې...!! ۳۰

شعر پوښتنه کوي ٤٤

مینه او تېل ٤۹

له شعره څه ګټه؟ ٥٦

ډېر ویشتونکي ماشومان ٥٧

ستاسې په هېواد کې ولې څوک نه خاندي؟ ٥۹

پوښتنه ٦۲

د مني مارغان راته ګران دي ٦۳

ورځ به شي! ٦٦

د بلقیس په ویښتو کې دولس سره ګلان ٦۹

یوازې مینه بریالۍ ده ۷۷

بیروت سوځي او ته راته ګرانه يې ۸۳

اوربند ۹٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

له کلیمې پرته.. ۹۷
د رسمولو درس.. ۹۸
وطن.. ۱۰۳
لیکم.. ۱۰۵
د شعر یاران.. ۱۰۸
د ویر ماشومان.. ۱۰۹
راته ګرانه یې!.. ۱۱۱
ټول شیان مري.. ۱۲۱
دا څرنګه وطن دی؟.. ۱۲۳
آزادي.. ۱۲۴
د شعر سور ګل.. ۱۲۵
بې تا وژړېدم.. ۱۲۶
یو بانګي.. ۱۲۷
منفجرېدل... .... ۱۳۰
وطنه.. ۱۳۱
غواړم و دې نیسمه غېږ کې.. ۱۳۲
سویسي مرغۍ.. ۱۳۴
غواړي ګډ شي په دریابونو.. ۱۳۵
د وحشت نسلونه.. ۱۳۶
وروستۍ کوتره.. ۱۳۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړم مين شم... ۱۳۸
ښکلی ژوند... ۱۳۹
د جمعې خطبه ۱۴۰
مړینه... ۱۴۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو خبرې

نِزار قباني د سوریې مشهور شاعر د ۱۹۲۳ کال د مارچ په ۲۱ مه په دمشق کې وزیږېد. پلار یې یو زیارکښ کارګر و. هغه د خپل پلار په اړه وایي:«که وغواړم پلار مې په کومې ډلې کې شامل کړم، نو بې له شکه یې د زیارکښانو په ډله کې شمېرم، ځکه، چې د خپل ژوند پنځوس کاله یې د سکرو د بوي له استنشاق سره تېر او سر یې د بورې د بوجۍ او د لرګینو تختو او صندوقونو پر «بالښت» کېښود.»

قباني د عاشقانه شعرونو تر څنګ زیات شمېر سیاسي او اعتراضي شعرونه ویلي. ده په خپلو شعرونو کې تل عرب شیخان غندل او د غربیانو مریيان یې ګڼل:

عربي نړۍ، خپله توره په ګرو ایښې

د لوي شرافت خبره هم، هسې یو سراب دی

عربي نړۍ تېل په خپلو خصیتینو کې تویوي

او وایي.... خدای لوی دی

د خلکو وینه،

څه د تېلو مخکې، څه له تېلو وروسته

زبېښل کېږي

یوه ډله تل اربابان

دا بله تل چهارپایان....

(c) ketabton.com: The Digital Library

په عربي ادبیاتو کې د قباني د شعر د اهمیت په پام کې نیولو سره مې تابیا کړې وه، چې ګڼ شمېر شعرونه یې وژباړم او د «مینه او تېل» تر نامه لاندې یې خپاره کړم، خو له بده مرغه اوسنیو بوختیاوو د دې کار اجازه رانکړه، نو په اوسني ژباړه مې بسنه وکړه.

د یادونې وړ ده، چې د نزار قباني د ځینو شعرونو ژباړه بشپړه نه ده او یوازې هغې برخې مې ژباړلې، چې ما ته په زړه پورې وې. د دې لپاره د «د ویر ماشومان» له عنوان وروسته د شعرونو عنوانونه ما په خپله خوښه ټاکلي.

د دې تر څنګ ما هڅه کړې، چې د نزارقباني د شخصي ژوند د اوږدې بیوګرافۍ پر ځای د هغه فکر او اند ته اشاره وکړم. سره له دې چې د ده د شعرونو له مخې کولای شوو په فکري لیددود یې پوه شوو، خو دا اشاره د ده د فکري لورلید په پوهېدلو کې لاموثره تمامېدلای شي.

په پای کې، د خپل ګران استاد او ملګري، زیرږ افغان، په ټوله مانا منندوی یم، چې تل یې د ژباړې د لابډاینې او سمونې په برخه کې بې دریغه مرسته کړې ده.

ویاړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نزار قباني فکر او اند*

▢ که له ګډون څخه مو موخه دا وي، چې د شعر لیکلو پر وخت ولس زما پر ګوتو ناست وي، دا خبره سمه نه ده. خو که موخه مو دا وي چې د ولس ستونزې، اغېزې او تاثرات او د هغوی احساسول، لکه د هغو آسونو په شان، چې د باران پر بوي تر ورېدو مخکې پوهېږي، نو بیا سمه ده.

▢ زه کوچنۍ او غټې تجربې نلرم. زما هره کوچنۍ تجربه په ورته وخت کې د ټولې نړۍ تجربه ده. کله چې له خپله ویره غربېږم، د ټول جهان ویر په پام کې نیسم. که ګمان کوی، چې د شاعر جزیي تجربه له بله برزخه راځي، نو تېروتی یې. ځکه شاعر د ټاټوبي، ټولنې، تاریخ او د کلتوري، روحي او جسمي میراثونو برخه ده او هره کلیمه، چې شاعر یې پر کاغذ کاږي، په خپلو زاویوو کې ټول انسانیت رانغاړي.

▢ باور لرم، چې له عشقي شعره سیاسي شعر ته بدلون په هېڅ توګه ګټوره سوداګري نه ده. د مېرمنو په سترګو کې بیده کېدل د اغزنو سیمونو په منځ که د ویدېدو په پرتله ډېر امن او هوسا دي او د عطرو سوداګري د سرکې له سوداګرۍ څخه ګټوره ده. زموږ په هېوادونو کې هوښیار هغه

---

* د نزار قباني د فکر او اند په اړه دا لنډ مالومات له هغه اوږدې مرکې اخیستل شوي، چې ده د ۱۹۷۱ کال په اکتوبر کې له منیرالعکش سره یې تر سره کړې وه. پ.ژ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی، چې د سیاست کوهي ته نه وردانګي. د عشق هېواد تر ټولو نېکمرغه هېواد پاتې کېږي او ډاډه ووسه، که څواک مې لرلای، چې د اوږده مهال لپاره د عشق پر ټاټوبي خپله واکمني وساتم؛ د خپل عرش او رعیت د پاېښت او دفاع لپاره هر ډول امکانات مې لرل.

▪ ټینګار کوم، چې دا سیاسي شعر و، چې زه یې له هر څه زیات له صلیب او پړي راځوړند کړم. د عربي هېوادونو له نیمایي زیات واکمنان زما د سیاسي شعر په اړه غلیمانه لید لري او ما رټل شوی ګڼي. هغوی خپلو هېوادونو ته زما د کتابونو د ننوتلو مخه نیسي، حال دا چې زما کتابونه یې د مېني د شاعر په توګه نازول او په غېږ کې یې نیول. زما لپاره شوني وه، چې د باطنیونو او ډارنو په څېر د تقیې له آره پیروي وکړم. خو ما په بودایي توګه په اور کې مړینه غوره کړه، ځکه چې ایمان لرم، چې لیکل په خپله یو ډول شهادت دی او حقیقي شاعر هغه څوک دی چې د خپلو کلیمو په توري وژل کېږي، لکه څنګه چې سقراط او حلاج ووژل شول.
زه هغه شاعر یم، چې خپله همېنشنۍ لاره د خنجر په تېره اړخ غوره کووم او ګمان کوم، چې د خنجر پر تېرې خوا بیده کېدل، نه هوسا خوب دی او نه هم د لېوالتیا او رغبت وړ.
په کومه مینه یې چې زه تړلی یم، هغه مینه نه ده، چې د ښځې د بدن جغرافیه یې محدودوي. زه په داسې مرمرینه تنګ قبر کې مېشته کېدل نه منم. ښځه له لویو وچو څخه یوه ده، چې هلته مې سفر کړی، خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوله نړۍ نه ده. زما مينه ټول ژوند په غېږه کې رانغاړي، دا مينه په خاوره کې، په اوبو کې، د مبارزينو په ټپونو، د ماشومانو په سترګو، د زده کوونکو په اعتصابونو او د قهرجنو په قهر کې ځای لري. ښځه زما د اوږده مزل له تمځايونو څخه يو او د بندرونو يو بندر دی، چې يوه ورځ يې ماته ډوډۍ او اوبه، ورېښم او عودونه راکړل، خو نور بندرونه هم شته چې بېړۍ مې ځان ته رابلي.

▢ښځه يوه ورځ زما په لاسونو کې يو ګل و، په ګوتو کې مې يوه ګوته او هغه خوږ وير، چې پر بالښت مې بيده کېده، خو وروسته په وژونکي توري بدله شوه.

ښځه زما لپاره د مالوچو په مينځ کې د طلا سکه، په حرمسرای کې منتظره وينځه او يا هغه مسافرخانه نه ده، چې بکسونه په کې ږدم او ځم. ښځه زه اوس د انقلاب ټاټوبی او د آزادي بخښوونکي لاملونو يو لامل ګڼم. زه د مېرمنو مسئلې د ټولنې د آزادي بخښوونکي جګړې له مسئلو سره، چې د عرب نړۍ ورسره لاس او ګريوان ده، اړوندې ګڼم. د دې لپاره نن ليکم، چې ښځه د خليفه ګانو له غاښونو او د قوم د سرکرده ګانو له نوکانو وژغورم. غواړم هغه د پخلنځي او د دسترخان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولولو له ښځې وژغورم او د عنتره او ابو زید الهلالی* له تورو يې آزاده کړم.

■ سیاسي ژوند مې د ژوندانه او هنر بریالی اړخ پاتې شوی، او زما شعر او ښایسته قاموس یې بدایه کړی دی.

■ د شعر لار اصلاً د انیشتین په لور نه ده، شعر د پاک سرشتو په لور درومي، یانې څوک چې د اغوستلو لپاره جامې ونه مومي، قصیده اغوندي.
زه چې ولسونو ته کله شعر لولم، مخکې له دې چې سالون ته راننوځي د هغوی منل شوې علمي درجې او سندونه نه ګورم.
که داسې انګېرې، چې زه له داسې یو ملت سره اخته یم، چې پوهه یې لږه او کلتور یې کم دی، د روس ملت هم د انقلاب په پیل کې همداسې و، خو دا د پوشکین او مایاکوفسکي د ژبې د نیمګړتیا لامل ونه ګرځېده.

■ څنګه چې د عرب ملت زما جبر دی، نو دنده مې ده چې ورسره واوسم او ورسره شعر ووایم او ورته ولیکم. که دې ته په تمه پاتې شم، چې د

---

* عنتره بن شداد له اسلام مخکې عربی شاعر و. هغه د عربستان په ټاپوزمې، نجد کې نژدې ٥٢٥ زیږدیز کې وزیږېد او او نژدې ٦٠٨ زیږدیز کې مړ شو. هغه د خپلو حماسي شعرونو او همدا ډول د خپلې معشوقې عبله له کبله مشهور و.
ابو زید هلالی د بنی هلال د قبیلې یو ولسي اتل و. هغه د عربي ولسي حماسې، چې سیره هلاله نومېږي، اصلي شخصیت و. هغه په دې حماسې کې له نجد څخه د افریقا شمال ته د بنی هلال د مهاجرت داستان بیانوي. پ.ژ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابوظبی کلتور هاروادي کلتور شي، دا زما په اند د شعر، تاريخ او حقيقت لپاره توطئه ده. په سوډان کې لس زره کسان ما ته غوږ وو، هغوی د انګورو د تورو ګونګورو په شان د ونو له څانګو راځوړند وو، غوښتل دې چې هغوی وباسم، ځکه چې جلابيې* يې پر تن وې.

خو هغه روڼ اندي، چې غواړی شعر د هغوی د پام وړ وي، څوک دي؟ آيا هغوی لکه ډاکټران، مهندسان، د بانکونو مديران، د شرکتونو مالکان او قراردادیانو په شان فارغ التحصيلان دي يا وزيران، مديران او کارکوونکي دي؟

د کتاب وېشلو شمېرې ثابتوي، چې پورته ياد شوي کسان، ان يو کتاب هم نه لولي او نه کتابتون ته ځي. د هغوی فرهنګي سطحه ورځپاڼې او تلويزيوني سريالونه دي.

□ له ما غواړی، چې د سکرو د ډېرو په کان کې پاک پاتې شم او خپلې جامې تمېزې وساتم. رانه غواړی چې په داسې ټولنه کې سپېڅلې واوسم، چې په خپله سپېڅلتيا نه پېژني. رانه غواړی چې مينه د اولياو او قديسانو او د کرامه اصحابو مرتبو ته ورسوم. دا زما د انسانيت پر ضد ده.

زه ځان د هغه قبيلي يو تن ګڼم، چې له ښځو سره په غابښ چيچلو او نوکارو مينه کوي او د قبيلي له ميراث او د جاهلانه عشق له شريعت څخه د خلاصون لپاره ډېر اوږد مهال ته اړتيا لرو.

---

* جلابيه: غټې او پراخې جامې چې پر کاليو دپاسه اغوستل کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

■ عربي انقلاب باید د جسم او فکر بدلون یوځای په پام کې ونیسي، د بنې او منځپانګې بدلون یوځای په پام کې ونیسي. هر انقلاب چې یوازې فکر په پام کې ونیسي، بې له دې چې جسم په پام کې ونیسي، هغه انقلاب به نیمګړی انقلاب وي. جسم اجرایي وزله ده او که د دې وزلې ګردښت سمبال نشي، پایله به یې هېڅ وي. د بېلګې په توګه د چین انقلاب د صیغي اصل له مینځه ویوړ او اوس کوم پلار، خپله لور پر هېڅ هانګ کانګي مرییوال نه پلوري. همدا ډول د هغه دود جرړې وچې کړې، چې د انجونو پښې به یې په اوسپنیزو قالبونو کې ایښودلې، چې له کوره دباندې ونشي کړای لاړې شي. د چین انقلاب معجزه په دې کې ده، چې په ټوله مانا یې له بودا او کنفوسیوس سره له معاملې سرغړاوی وکړ او مخکښانو یې ګړندي بدلونونه خپل رسمي آر وګراځوه او د همدې لپاره اجدادي اروا نوره د نوي چین په عقل کې ځای نلري. خو زموږ انقلابونه، له ټولو آزادي غوښتونکو شعارونو او له ټولو هغو مخکښو آرونو سره سره، چې لارښودونکي یې دي، د جنسي مسئلې له حل څخه د ډېر حساسیت او د مذهبي جرړې له امله ډډه کوي او د همدې لپاره له ملنډیزو تضادونو سره مخ شول....

موږ له مارکس څخه غږېږو، خو بیا هم په شپه کې یو بدوي سړی له توري ږیرې او له زرغونې جلابیې سره مو لیدلو ته راځي او حرز او تعویذ مو غاړې ته اچوي او خپل کرامات را زده کوي!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

■ د ښکېلاک نقشه دا وه، چې هند د دېګي مسالو او طبي بوټو، مصر د مالوچو، سيلان د چايو او چين د وريجو او اپيومو توليدونکي پاتې شي...
که ونکړاې شو د شپانه له ټولنې څخه کمپيوټري ټولنې ته بدلون ومومو، جنرال موټورز او وال سټريټ او د راکفلر او فورډ کورنۍ به تر اجله پورې پر موږ واکمن پاتې شي.

■ انقلاب زما په اند د عربي انسان د بشپړې جغرافيې بدلون او د هغه بيا جوړېدنه ده. عربي عقل کړکېچن دی، ځکه چې پرته له عمله او اغېزې پاتې شوی دی. هغه درېټې ته ورته دی، چې په کوفي خط ليکل شوی او له ځانه بېزاره ده. د عرب انقلابيونو دنده ده، چې پر نوي کاغذ په بشپړه توګه نوي څه وليکي، ځکه چې پخوانی کلام د خپلو ټولو دلالتونو او رموزو څخه جلا شوی دی. خو له کومه يې پيل کړو؟
له پيريانو يې پيلوو، له ماشومانو، له بې فکره فکرونو، له بې شکله شکلونو، له هغو سپېڅلذاتو، چې لا زموږ په موعظو او منقولو اقوالو زهرجن شوي نه دي، له هغو ټولو بې ګناهانو، چې کوپړې يې لا بنه موندلې نه ده او ملاګانې يې لا محدب شوې نه دي.
پر انقلابي فکر ده، چې د خپل نوم ورټيا ومومي او د بولدوزر د پله په شان د ويجاړيو د له مينځه وړولو او د ډېرانونو او د دې سيمي د راغونډ شويو پاتې شويو خځلو په غورځولو کې، چې د انحطاط له پېړونو پاتې شوي، لاس په کار شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

■ انقلابي ليکنه، يو انقلابي انسان پنځوي. د ليکنې کار او انقلابي کار لازم او ملزوم دي او که عرب انسان په دې سيمه کې د هر انقلابي نظام اصلي موضوع ده، نو بايد د هغه د مخاطبولو لپاره نوې بڼه رامينځته کړو...

د لمبه وهونکي انقلابونو او هغو انقلابونو، چې په راتلونکي کې به يې لمبې پورته شي، دنده ده، چې ليکوالان خپله برخه او هغوی د بدلون د عمل لپاره خپل ياران او شريکان وګڼي. د انقلاب او ليکوالۍ تر مينځ هر ډول ټکر، چې اوس د عرب په ځينو انقلابي نظامونو کې شته، د دواړو هممهاله مرګ له ځان سره لري.

■ د شعر لپاره له هغه طبقې پرته، چې ورته غوږ ږدي او هغه لولي او له هغه څخه اغېزمن کېږي، بله طبقه شتون نلري. شعر هغه اورګاډی نه دی، چې لومړی کلاس يې له دويم، دريم او نورو بېل وي. ټول هغه کسان چې د شعر په اورګاډی کې مزل کوي، پر يوه ډول څوکۍ کښېني او له يوه ډول امتيازه برخمن دي او زه شاعر د شعري پرولتاريا په کتار يا د ولس په کتار کې دريږم ، هر چېرې چې وي او هر ډول چې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تښتوونکي

د شرم وروستي دېوالونه ړنګ شول
خوشاله شوو، ونڅېدو
د ډارنو د سولې هوکړه لیک لپاره مو،
یوبل ته مبارکي ورکړې!
نور مو څه ډارولی نشي
څه مو شرمولی نشي...
وچ شوي د غیرت رګونه
زموږ په بدن کې
پښې مو ایښي د تېښتې په دوران کې
ودرېدلي یوو په شان د پسونو
د مسلخ په کتار کې
منډه منډه
ساه لنډه لنډه
د قاتلانو د موزو د خکلولو لپاره
مخکې کېږو یو له بله، په څو ځله
پنځوس کاله یې وګالله
زموږ په ماشومانو ګوره ولږه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیازو غوټه یې راغوځار کړه،
د روژې په پای کې
پنځوسم
ځله
غرناطه ووتله د عربو له لاسونو
تاریخ ووتو د عربو له منګولو
د اتلولۍ د سرودونو انګازې
ړنګې شوې!
اشبیله ړنګه شوه
انطاکیه ړنګه شوه...
له جګړې پرته
له ویني پرته
حطین ړنګ
عمویه ړنګه
مریم د اربکیو په لاس پرېوته
خو د دې اسماني سمبول د ازادولو لپاره
هېڅ نر نشته
او نه نرتوب پاتې شوی...

وروستۍ سرې کربښې مو
د **رومیانو** په لاسو کې پرېوتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور له څه دفاع وکړو؟!
نور نلرو مانیو کې موږ وینځې
چې قهوه کړې را ته جوړه
چې شهوت رابرابر کړي
نور له څه دفاع وکړو؟!

ان یو اندلس راپاتې نه دی
لوټلي یې له موږه:
دروازې، دېوالونه، مېرمنې، ماشومان
زیتون، غوړي، ډبرې د واټونو
لوټلي یې له موږه:
عیسی بن مریم،
چې لا د غاړې وه
لوټلي یې له موږه:
د لیمو، مندتو او ایلنیو خاطرې،
د جماتونو قندیلونه

موږ ته یې راپرې ایښې
د **غزې** په نوم د سردین* یو قوطی

---

* سردین یا ساردین یو ډول کب دی، چې د خپل خوند او غذایي ارزښت لپاره یې خلک خوښوي.د ساردین نوم د ایټالیا د ساردني ټاپو څخه اخیستل شوی، ځکه چې یو وخت په دې ټاپو کې دا کبان ډېر پیدا کېدل. پ.ژ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د **اریحا** په نوم
وچ
یو هډوکی
د فلسطین په نامه
یوه کاروان سرا
بې له چته
بې له ستنو
خوشې یې کړو
بې هډه
یو بدن
بې ګوتې
یو لاس...

هېڅ غونډۍ راپاتې نه ده،
چې اوښکې کړو پرې تویې

ملت څنګه ژړېدی شي،
چې یې اوښکې
اخیستل شوي وي؟

د **اوسلو** له پټې عاشقۍ هم
شنډ راووتلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غنمو له داني وږوکی
یو هېواد یې راته راکړ
بې اوبو یې تږوم
د اسپرین د ګولۍ په شان!

دا دی
له پنځوسو کلو وروسته
پر ویجاړ ټاټوبي ناست
بې سرپناه
د زرګونو کوڅه ډبو سپو په شان!

له پنځوسو کلو وروسته
پرته له سرابه
د مېشتېدو هېواد مو هم و نه موند
هغه سوله،
چې د چاړې په شان
پر بدن ځای نه مومي
سوله نه، تاوتریخجنه یو تېری دی!
څه به وي د تېښتې ګټه؟
څه به وي د تېښتې ګټه؟
خو د ملت وجدان،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې کله ویښ وي
د بم پلتې په څېر...؟!
د **اوسلو** ټول لاسلیکونه
دي له ږدنه بې ارزښته!

په خوب مو وې لېدلې:
د زرغونې سولې
د سپینې سپوږمۍ
د رانه سیند
خورا ډېرې رویاګانې
خو ناڅاپه
شوو راویښ په ناولو ډېرانو کې!

داسې څوک شته،
چې د «غښتلو» د سولې پر ځای
د «ډارنو» له سولې وپوښتي؟
داسې څوک شته،
چې په قسطونو پلورېدنوکو
چې په قسطونو کرایه کوونکو
د سوداګرو، تاجرانو
د پانګه اچوونکو له سولې وپوښتي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې څوک شته،
چې د مړو له سولې وپوښتي؟!

واټونه يې غلي کړي
پوښتنې او پوښتونکي يې
ترور کړي...

بې له ميني مو واده وکړ
له هغه ښځې سره،
چې يوه ورځ يې ماشومان زموږ وژلي
يوه ورځ يې ځيګرونه زموږ ژولي
له ځان سره مو بوتله
د ګبين مياشتې لپاره
مستې مستانه وګډېدلو
زمزمه مو ورته غوږ کې
کړل د ميني ټول شعرونه
چې په ياد وو راپاتې
خو له توره بخته
معيوبه، ناتوانه اولادونه مو
د ښېنځښې په شان دي زېږولي!
د وير د پياده رو په څنډو کې آواره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه ټاټوبی، چې مو ونیسي په غېږ کې
نه بچیان، چې یې ونیسو په غېږ کې

د واده په جشن کې
نه عربي نڅا
نه عربي خواړه
نه عربي ترانې
نه عربي شرم او حیا
یو وطندار هم په جشن کې نه و

د ناوې د مَهر نیمایي برخه په ډالر
د الماسو د ګوتې بیه په ډالر
د عاقد پیسې هم په ډالر
د نکاح کېک و ډالۍ کړی امریکا
د ناوې جامې، ګلونه، شمعې
او د **مارینز** موسیقي
ټول امریکایي!

واده پای ته ورسېد
فلسطین په کې شتون ونه موند
خو خپل انځور یې ولیدلو
چې له ټولو رسنیو خپرېدلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې اوښکې يې کتلې،

چې د **شيکاګو**، **نيوجرسي** او **ميامي** په لور

د سمندر څپې شلوي

او د ذبحه شوي مارغه په شان

چيغې يې وهلې:

دا واده زما واده نه دی ،

امريکا، هېڅکله!

دا جامې زما جامې نه دي،

امريکا، هېڅکله!

دا شرم زما شرم نه دی،

امريکا، هېڅکله!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تاریخ ښوونکی چا ووژو؟

۱

ښادي راشي له کومه،
کله مو چې رنګ د خوښې تور دی
کله چې ځانونه مو تور
فکرونه مو تور
منځ مو تور
ان سپینوالی راله
توروالي ته نږدې دی!

۲

ښادي راشي له کومه،
کله چې زموږ د ژوند ټولې پېښې
د استبداد سریال
هېواد استبدادي
هجرت استبدادي
رسمي ورځپاڼې استبدادي
مخفي پولیسان استبدادي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمن استبدادي
او له يوې ښايسته ښځې سره مينه
استبدادي...!

۳
ښادي راشي له کومه،
کله مو چې د ټولو ماشومانو پر کاليو
د کربلا وينه بهېږي...
اند،
زموږ په ټاټوبي کې
ګڼل کېږي ناولې له بوټانو
ښځې
او
شهوت
جوړوي د ګردو موخو نڅوړ مو په نړۍ کې

۴
ښادي راشي له کومه،
له هماغه ورځ چې په **غرناطه** کې
د ښځو پر سر
موږ يو له بل سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس و گرېوان شوو
ملت وپاشېد
حکومت له لاسه لاړ
او هېواد له قفسه والوت!

۵

زما د ټاټوبي تر ټولو دنګه ونه
د کينې ونه!

٦

حيران يمه چې په ټاټوبي کې مې
هر ګل په خپل واده کې
د وير جامې اغوندي.

۷

موږ تلپاتې ملت نه لرو
نه هم کوم حکومت
يو له بله بېل يوو...

۸

څه چې لولو
آيا «ورځپاڼې» دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د مړو تابوتونه
یا د ویر او غم بلنه؟!

۹

لیکنې مو له نورو اقتباس
غړونه مو نیکونو له مرئ څخه راوځي

۱۰

له «یو زرو یوې شپې»* یمه بېزاره...
یمه بېزاره،
چې د «شهرزاد» په غېږ کې
د لیونې په شان
ویده شم.

۱۱

ښادي راشي له کومه،
کله چې مو ماشومانو

---

* یو زرو یو شپې، چې په عربي کې د الف لیله و لیله هم یادېږي، د عامیانه داستانونو یوه ټولګه ده چې په اوږدو پېړیو کې راټول شوي دي. اصلي داستان یې د «پاچا» (شهریار) او د ملکې (شهرزاد) په اړه دی. پاچا د خپلې مېرمنې له خیانت وروسته پرېکړه کوي چې هره شپه له یوې انجلۍ سره واده وکړي او په سبا یې ووژني. شهرزاد د یو وزیر په ځیرکتیا سره هره شپه پاچا ته یوه کیسه کوي او کیسه نیمه پرېږدي، چې پاچا د اورېدلو لپاره یې هغه ژوندۍ پرېږدي. دا لړۍ یو زر او یوه شپه ادامه مومي او... پ.ژ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپل عمر لا شنه زرغونه لیدلی نه ده!

۱۲

ښادي راشي له کومه،
له کومې ورځې چې له فلسطین نه راووتلو
د لیمو او مندتې له حافظې نه راووتلو
په ایرو واوښتولو.

۱۳

له هغه ورځ چې مو د بیروت سیند پرېښود
د میندو سینې مو پرېښوې
د یادونو ګلونه مو پرېښول
خپل د آزادیو کورونه مو پرېښول
د تولد کارتونه مو پرېښول.

۱۴

مور، یو بل وخوړل
اوس به ماهیان او ملخان
زمور عذر ومني؟!

۱۵

په ټاټوبي کې زمونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ان د خدای جامې
لیلامېږي!!

۱٦

ښادي راشي له کومه،
هره مرغۍ چې راوالوځي خوا له
سر يې پرې شي
هر پیام وړونکی چې راغی
سر يې پرې شو
هر مصلح
هر نوښتګر
هر لیکوال
هر شاعر،
چې راغی
د شعر پر بالښت يې
سر له تنه پرې شو!

۱۷

زما په ټاټوبي کې د هوا بدلېدل
حرام!
د مېرمنو پر سترګو رانجه وهل

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرام!

د شعر ځاې پر ځاى کول

حرام!

د فعلونو او نومونو صرفول

حرام!

حرام!

۱۸

په درېمې نړۍ کې اربابان

د مرغيو له چغېدو

د گلونو د وږمې له خورېدو

د کوترو د غومبر له اورېدو

ډارېږي

که سيند

ډېر وغړېږي

زندان يې ځاى وي!

د درېمې نړۍ اربابانو ته ده سخته،

چې له اند سره پخلا شي

قلم ومني!

لېوه چېرې شي کولاى

(c) ketabton.com: The Digital Library

له پسو سره پخلا شي؟

۱۹

موږ په تېرو پېړونو کې
په شعر
په بیان
په بدیع او وینا کې
مخکښ وو
خو اوس مو دنده
ځیرل دي د لیکنو!

۲۰

پخوا
د پوهنې او کلتور لومړنۍ ماڼۍ
مامون وه جوړه کړې
تر هغه وروسته راغلل داسې واکمنان بیا
چې د وژلو په حرفې کې
د زندان جوړولو په مهندسۍ کې
تخصص لري!

۲۱

ما په ماشومتوب کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ویاړ،
انساندوستی،
عزت،
سرلوړی،
ملتیا،
سخاوت او زړورتیا
زرگونې کیسې وې لوستلې
خو کله چې شوم لوی
شوم پوی:
چې په تاریخ کې مې لوستلي نیمایي،
هسې خوشې گنگوسې وې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو با فرهنګه سپي یادښتونه

اربابه!
تا نه زر او یاقوت او حریر نه غواړم
تا نه د اطلسو د جامو رااغوندل نه غواړم
تا نه د وریښمینو جامو رااغوندل نه غواړم
یوازینۍ غوښتنه مې:
خبرې مې ته واوره
زه په خپلو شعرونو کې
راوړم تا له د ټولو عربانو کریکه
راوړم تا له د ټولو عربانو کرکه!

اربابه!
شعر او غزل دې
که خوښ نه وي
نو جلاد ته بیا ووایه
پرېږده پرېږده،
چې آزاد وغاپم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي «ترهه گر» يې...!!

موږ په «ترهه گرۍ» تورنوي
که د گل له بويه دفاع وکړو
که د ښځې له خوشبويه دفاع وکړو
که د يوې بې گناه قصيدې دفاع وکړو
که دفاع وکړو:
له شنه اسمانه
له هغه هېواده،
چې څه ندي په کې پاتې
نه اوبه، نه هوا
نه کېږدۍ، نه اوښ
نه يوه توره قهوه...

موږ په «ترهه گرۍ» تورنوي
که په مېړانه دفاع وکړو:
د **بلقيس** له زلفانو
د **ميسون** له لبانو
له **هنده**

(c) ketabton.com: The Digital Library

له **رغده**
له **لبنی**
له **ربابه**
که دفاع وکړو
د الهام په بڼه،
چې راوریږي له بڼو
د رانجو له بارانه!

له ما سره به هېڅکله و نه مومئ
محرمانه شعرونه
محرمانه ژبه
یا محرمانه کتابونه،
چې تر شا د دروازې یې بندیوان کړم!
ان یوه قصیده نلرم،
چې روانه وي محجوبه
په واټو کې...

موږ په «ترهه گرۍ» تورنوي
که د خپل هېواد له پاتې شونو ولیکو
ناتوانه، شینډلي، ړنگېدلي
چې غړي یې وراسته، پاشېدلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هغه هېواده چې پېژاند لټوي
له هغه ملته چې نوم نلري
له هغه هېواده،
چې له تېرو بډايه شعرو يې
پاتې نور څه نه دي
له **خنساء*** قصيدو پرته
له هغه هېواده،
چې د اسمان په لمن يې
سره، شنه يا زېړه آزادي پاتې نه ده...
له هغه هېواده،
چې ورځپاڼو پېرېدو ته مو پرېږدي
خو خبرو اورېدو ته مو نه پرېږدی....
له هغه هېواده،
چې پر ټولو مرغيو يې
د تل لپاره د چغېدو بندېز لګول شوی

له هغه هېواده،

* خنساء، چې اصلي نوم يې تماضر بنت عمروالسلميه و، له اسلام څخه دمخه يوه مشهوره شاعره وه. هغه د خپل ورونو صخر او معاويه لپاره چې له اسلام له عصره وړاندې ووژل شول، د مرثيه ويلو لپاره پېژندل کېږي. د هغه په قصيدو کې تر ډېره د خپلو ورونو زوړتيا او وير او خپګان بيان شوی دی. پ.ژ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې لیکوالان یې
له ډېره ډاره
عادت شوي،
چې پر هوا لیکل وکړي!!

له هغه هېواده ،
چې حال یې، احوال یې
زما د وطن د شعر له احواله څه توپیر نلري:
خوشې شوې ویناوې
بې مانا خبرې
وارداتی کلام
غیر عربي بڼه
غیر عربي ژبه،
چې نه پیل لري نه پای
نه له خلکو سره اړیکه
نه له ځمکې سره
نه له ستونزو د بشر سره!

له هغه هېواده،
چې درومي مذاکراتو ته د سولې
له مېړانې تش

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتې ييله!

له هغه هېواده،
چې سرېو يې له ډاره
ځانونه لامده کړي!
او له مېرمنو پرته څوک ورپاتې نه دي!
څوک پاتې نه دي،
چې هغو ته **نه** ووايي،
چې په ګونډو شول
او زموږ له کورونو، ډوډۍ او غوړو
او له ځلانده تاريخ نه يې
هتې را جوړه کړې.

موږ ته داسې شعر راپاتې نه دی،
چې خپل عفت يې برېستن کې د سلطان
له لاسه ورکړی نه وي!

موږ په سپکېدو يوو روږدي شوي
خو له هغه انسانه به څه شي پاتې،
چې په سپکو سپکېدلو شي عادت ؟!

لټوو موږ د تاريخ په کتابو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسامه بن منقذ

عقبه بن نافع

عمر او **حمزه**

او **خالد،** چې د شام په لوري درومي...

په ملي ړوندتیا یوو اخته شوي ؟!

یا له کورمالۍ ځخه کړېږو؟!

موږ په «ترهه گرۍ» تورنوي

که تر اسراییلي بېلدوزرو لاندې،

چې مو خاوره اړوي راوړي

تاریخ مو اړوي راړوي

انجیل مو اړوي راړوي

قرآن مو اړوي راړوي

خاوره د پیغمبرانو مو اړوي راړوي،

ونه غواړو شوو مړه

که گناه مو دا وي

نو بیا څومره ښایسته ده «ترهگري»!

موږ په «ترهه گرۍ» تورنوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د مغولانو، یهودیانو* او بربرو په لاسونو
ونه غوارړو شوو نابود
که د **امنیت شورا** شیشې،
چې لوی امپراتور وربانديې خیټه اچولې
پر کاڼو ولو!
مورږ په «ترهه گری» تورنوي
که له لیوه سره مذاکرې ته غاړه کېنږدو
او امریکې،
دې بې فرهنگې ته
د بشر کلتور په وړاندې
له دې بې تمدنې سره
د نني تمدنونو په وړاندې
د مرستې لاس ورنکړو!
امریکا هغه ستره ودانۍ ده،
چې دیوال نلري!
مورږ په «ترهه گری» تورنوي

*نزار قباني، په ځینو شعرونو کې په مستقیمه توگه پر یهودانو برید کړی او ان ویلي که چېرې هیتلر له یهودانو بې غمه کړي وای، نو فلسطین به له داسې ربړې سره مخ نه وی. د نزار قباني دا ډول دریځ سم نه دی، ځکه ستمگران هېڅکله د خپلو ولسونو استازي کېدای نشي. که چېرې ونکړای شو د ولس او دولتونو، د ولس او واکمنو ستمگرو طبقو تر مینځ توپیر وکړو، نو دریځ مو غیر واقعي او ارتجاعي لور نیسي. پ.ژ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که له هغې زمانې سره مخالفت وکړو،
چې په کې شوې،
مغروره،
شتمنه
ځواکمنه امریکا
د عبري ژبې رسمي ژباړونکې!

موږ په «ترهه ګرۍ» تورنوي
که د **قدس** او **الخیل**
یا د **غزې** او **ناصرې**
پر مخونو ګلونه وشیندو
که ویسو اوبه
محاصرې ته!
که ویسو ډوډۍ
محاصرې ته!

موږ په «ترهه ګرۍ» تورنوي
که غږ کړو پورته
د پرګنو ضد مشرانو په وړاندې
د هغوې په وړاندې،
چې زینونه یې بدل کړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

او پر وحدتپالنې یې
کړله غوره
دلالي!

موږ په «ترهه ګرۍ» تورنوي
وايي د «ترهه ګرۍ» کوئ ننګه،
که د فرهنګ کړو دنده خپله
که د فقهې او سیاست کتابونه لولو
که یاد کړو خپل لوی خدای
که سورت د «فاتحې کړو تلاوت
که جمعې خطبې ته غوږ شو

موږ په «ترهه ګرۍ» تورنوي
که له خپلې خاورې دفاع وکړو
که د خپلې خاورې له ستروالي....
که پاڅون وکړو
پر خلکو د تېري په وړاندې
پر ځان د تېري په وړاندې...
که راپورته په ملاتړ شو
د واټ د خرما په وروستیو ونو
په ملاتړ د اسمان د وروستیو ستورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ملاتړ د خپلو نومونو د وروستيو تورو
په ملاتړ د خپلې مور د تې
د وروستيو شيدو د څاڅکو...
که ګناه مو دا وي
نو بيا څومره ښايسته ده «ترهګري»!

له «ترهه ګرۍ» سره موافق يم
که ژغورلاې مې شي
له هغو کډوالو،
چې له روسيې
له رومانيا
له مجارستان
او
له لهستانه
راغلي
او په فلسطين کې يې
زموږ پر اوږو پښې ايښې
راغلي،
چې د قدس منارې
د الاقصی جومات دروازې
ډبرليکنې او ګنبدونه رانه غلا کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له «ترهه ګرۍ» سره موافق یم
که وکړای شي مسیح
د مرګ او ویجاړنې له سفیرانو
آزاد کړي
مقدسه مریم او مقدس ښار
آزاد کړي.

تر پرونه،
د خپلو ټاټوبو په واټو کې زموږ خلک
په ځېر د اسونو شنېدل
څپاند وو ډګرونه صلابت د نهر په شان
خو **اوسلو** له تړون وروسته
نور مو غاښونه په خولو نشته!
بدل شوي په یوه ړانده ملت یوو؟!
بدل شوي په ګونګي یوه ملت یوو؟!

له «ترهه ګرۍ» سره موافق یم
که له طاغوت او طاغوتیانو
ژغورلای شي ملت
او د انسان له وحشته
ژغورلای شي انسان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له «ترهه ګرۍ» سره موافق یم
که له یهود امپراتوره مې ژغورې شي
که له رومي امپراتوره مې ژغورې شي.

له «ترهه ګرۍ» سره موافق یم
تر هغو،
چې نوې نړۍ
په «عدل» او «انصاف»
د امریکې او اسرائیل په منځ کې وېشل شوې!

له «ترهه ګرۍ» سره موافق یم
له ټولو شعرونو سره
له ټولو نثرونو سره
له ټولو غاښونو سره،
چې په خوله یې لرمه
تر هغو موافق یم،
چې نوې نړۍ
دربست د قصاب په واک کې وي!
له «ترهه ګرۍ» سره موافق یم
تر هغو،
چې نوې نړۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ د لېوانو په کتار کې
طبقه بندي کوي!

له «ترهه ګرۍ» سره موافق يم
تر هغو،
چې امريکايي سنا
د نورو کړنې ارزوي
جايزې ټاکي
جزا ټاکي!

له «ترهه ګرۍ» سره موافق يم
تر هغو،
چې نوې نړۍ
په خپل ذات کې د عربو له بويه
وي بېزاره

له «ترهه ګرۍ» سره موافق يم
تر هغو،
چې نوې نړۍ
زما د ماشومان سرونه پرې کوي
او خپلو سپو مخې ته يې اچوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو بیا چغه کېږم:
له «ترهه گرۍ» سره موافق يم...
له «ترهه گرۍ» سره موافق يم...
له «ترهه گرۍ» سره موافق يم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر پوښتنه کوي

زښت يمه خوشاله،
چې شعرونو مې ياست تاسې
ډارولي
سره له ټولو جلادانو،
چې سرونه پرې کوينه!
ډېر نېکمرغه يم،
چې رپېږئ
د رنگ له يوه ځاځکي
د کاغذ د خش خش له آوازه!

ای واکمنه،
چې له ترانې
له کليمې
له نوپنځاند شاعر وېرېږې
ای واکمنه،
پر خپل حکومت چې ډارېږې
د گلونو له وږمې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زردالانو له بویه ډارېږی
ای واکمنه،
چې وسله والو ځواکونو ته فرمان ورکوی،
چې شوق زنداني کړي.

خوشالېږم،
کله چې دروازې تړئ
او سپي خوشې کوئ
په خپلو ښځو ډارېږئ،
چې د میني پاچایانو په لومه کې گیرې نشي

خوشالېږم،
چې کتابونه مې قتل عاموئ
شعرونه مې ذبحه کوئ
خو جسد مې یوه ورځ
په داسې بارگاه به شي بدله،
چې د زیارت په موخه
میینان به ورله درومي.

هېڅوک هم نشته،
چې آسونه ایسار له شنېدلو کړي
او مرغۍ بندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نویو ټاټوبو له موندلو کړي
په دې سیالۍ کې به یوازې
بریالې
کلیمې شي
تاسې به لیکوال ووژنئ
خو لیکل وژلی نشئ
سندرغاړی به ووژنئ
خو آواز وژلی نشئ.

نهه نوي ښځې مو
په یوې کوټې کې
په یوه حرمسرای کې
راغونډې کړي
هر څه برابر:
نکاح خط
طلاق خط
په جامونو کې شراب
سرې سترګې
د نغري په شان!
خو د اخلاقي ارزښتونو د ساتنې په پار
مو تل دي منعه کړي زما اشعار!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو بیا په تمه واوسئ،
چې بې خبره راځم
لکه **مهدی**
یا هم د **بُراق** په شان
سترګې په لار راله واوسئ،
چې د پېژندو مې اړتیا نشته
خلک به کړي ځوړند
د پاچا د عکسو پر ځای
په دېوالو
زما عکسونه.

راته منتظر واوسئ
ای دلالانو،
چې ودان کړي مو د تېلو له پیسو
د نفاق دي اهرمونه
زموږ شعر او نثر مو کړ بدل
د ارتزاق دي دکانونه!
سترګې په لار راله واوسئ،
چې شعر تل:
د ولسونو د تندیو له خولو
د ډوډۍ له بخرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځېلو له ګړنګونو
او له ژورو راپورته شويو زلزلو نه
د بهر په لور پنځول کېږي.

ځومره هم،
چې ديوالونه لوړ کړئ
خو ملر به نشئ کړلئ منعه
له څرېکېدو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه او تېل

۱

ته به څه وختې پوهېږې؟
ته به څه وختې پوهېږې؟
راله ووایه ښاغلیه؟
زه د هغو جینکو په کتار کې نه یم،
چې ستا محبوبې دي
نه ښځینه فتحه یم،
چې ورسیوا مې کړې
پر خپلو فتحوحاتو
زه کومه شمېره نه یم،
چې ورزیاته مې کړې
په شته شمېرو
خپلو دوسیو کې
ته به څه وختې پوهېږې؟

۲

ته به څه وختې پوهېږې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای اوښه،

چې بیدیا کې لا تر اوسه ستا په پزه

چا اوسار تړلی نه دی

ای،

چې لاسونه او څېره دې

تل د خیرو او ټناکو لاندې پټ دي

ته به څه وختې پوهېږې؟

چې زه به نور ستا په لاسو کې

د سګرټو ایره نه یم

ته به څه وختې پوهېږې؟

چې پر بالښت به دې

له زرګونو سرونو یو سر نه یم

ته به څه وختې پوهېږې؟

چې زه به ستا د لیلام

مجسمه نه یم

ته به څه وختې پوهېږې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پر سینه مې

به ستا نوکارې نه وي...

ته به څه وختې پوهېږې؟

۳

ته به څه وختې پوهېږې؟

چې ما به نشې کړای بې حسه

نه امارت به دې وکړای شي ما بې سده

ته به څه وختې پوهېږې؟

چې ته به سره له خپلو تېلو

سره له ټولو امتیازاتو

سره له هغو تېلو،

همرنگه ستا د چینې

سره له هغه بې شمېره موټرونو،

چې بې شمېره معشوقو له ډالۍ دي

د نړۍ ځښتن نشې.

څه شول ستا هغه مشهوره د اوښانو بازارونه؟

څه شول ستا پر لاسو هغه خالونه؟

څه شول ستا د کېږدۍ سوري؟

څه شول ستا د پښو د تل چاودونه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه شول ای منفعله؟
څو شول ای د خواهشاتو مرییه؟

اوس ستا ده د صفتونه شرحه
معشوقه بازي
اوس لس هاو ښځې سر پر سر
د لذت پر بړستن انباروې

د یوه مړه حیوان جسد په څېر
ښځې له خپل دیوال راځړوې
ته به څه وختې پوهېږې؟

۴

ای خپتو
ته به څه وختې پوهېږې؟
هغه نه یم،
چې له اوره دې وډارېږم
ستا د جنت لېواله شمه
ستا له هغو سرو زرو،
چې په لاسو یې لری
زما ارزښتمن عزت ډېر لوړ دی
زما د فکر فضا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د فکر له فضا ډېره لېرې

ای،

چې خانواکۍ دې

ستا د جنت لېواله شمه

په سلول سلول کې جرړې وهلي

ای،

بیدیا هم

له دې

چې تا ته منسوبه شوې

ډېره سخته شرمنده

ته به څه وختې پوهېږې؟

۵

ای،

د تېلو امیره

د خپلو هوسونو په چقړو کې ورغړه

ورغړه، لکه پر کاشیانو چې رغړېږي

ورغړه د گمراهۍ په لوگیو کې ورغړه

ته تېل لرې، تېل

د خپلو معشوقو پر پښو یې ومښه

هغو نایټ کلبونو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پاریس کې دې لیدلي
ترحم یې ستا په ذات کې وواژه
مهرباني او مېړانه یې ووژله
د بدلمنې یوې ښځې په پښو کې
خپل غچ دې تر خاورې لاندې ښخ کړ
په وړیا دې ورکړ **قدس**
په وړیا دې هم ورکړ خدای
په وړیا دې ورکړې لا د خپلو مړو ایرې...
تا له سره دي هېر کړي،
چې اسرائیلو په جګړه کې
جنینونه په خاوره ولېږدل
تا خو له سره دي هېر کړي،
چې ځومره ودانۍ ړنګې پر سرو شوې
تا خو له سره دي هېر کړي،
چې ځومره قرآنونه په اور کې سوځېدلي
تا خو له سره دي هېر کړي،
چې دوی خپله جنډه
د هېواد د ځیرې بیرغ پر ځای ورپوله
تا خو له سره دي هېر کړي،
چې په **حیفا** او په **یافا** او **بئرالسبع** کې
هره ونه شوه خلکو له صلیب

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو خلکو لپاره،
چې تا له سره هېره کړي،
چې ستا له نسله وو
قدس، اوس په وينو ډوب
خو ته ډوب په شهوتونو کې
داسې آرامه ته بيده يې
ګنې دې ناورين له تا سره
کوم تړاو هم نه لرو
ته به څه وختې پوهېږې؟
څه وخت به دې ذات کې
انسان راويښېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

له شعره څه ګټه؟

له شعره څه ګټه
که ونکړای شي،
پاڅون اعلام کړي؟
که ونکړای شي،
زورواکان له منځه ویسي؟

له شعر څه ګټه
که ونکړای شي،
اورشیندونکي
بلوا ته ولسموي،
کله چې اړتیا ورله لرو؟

د شعر څه ګټه،
که تاجونه،
د دې نړۍ د ځواکمنو شاهانو
له سرونو وانخلي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر ویشتونکي ماشومان

نړۍ ده حیرانه،
سره له دې،
چې لاسو کې یې یوازې دي ډبرې
خو ډیوه یې ده روښانه ترورړمۍ کې
زېرې ورکړي
مقاومت یې کړي
منفجر د بم په شان دي
شهیدان دي
خو موږه د قطبي یږو په شان
چې د تودخې وړاندې یې پوستکي،
مصونیت موندلی وي -
لا کنګل یوو.

زموږ پر ځای وجنګېدل،
تر هغو چې په خاورو ولوېدل
خو موږ بېغمه ناست قهوه خانو کې
قهوه مو څښله په مزه مزه
دا یو لالهانده سوداګرۍ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بل کړي،
د نورو یو میلیارد ډالرو لټه
بل د څلورم واده او د مرمرینو سینو په هڅه
یو په لندن کې،
گرځي اسمانڅکو ماڼیو پسې
بل سرگردانه د وسلو سوداگرۍ پسې
یو په ډیسکو کې له خپل سیاله غچ اخلي
بل د پوځ او حکومت
د تاج او تخت په لټه.

آه...
ای د خیانتونو نسله
ای د پیسه پالنې نسله
ای وزگاره نسله
ای هرځایي نسله
که تاریخ څومره هم پخ درومي
یو ورځ به ډبر ویشتونکي ماشومان
په تا
غوبل
جوړ کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسې په هېواد کې ولې څوک نه خاندي؟

گرانه ملگريه!
چې په سترگو دې
تراژيدي، وير او غربت لولم
موږ يوو هغه خلک،
چې په ښادۍ نه پوهېږو!
ماشومانو مو لا
د بوډۍ ټال نه دی ليدلی
دلته هغه هېواد دی،
چې خپلې دروازې يې دي تړلي
اند او احساس يې لغوه کړي!
هغه هېواد،
چې په کوترو ډزې کوي
په وريځو، جرسونو ډزې کوي
دلته مارغه د الوتلو پروا نلري
او شاعر
د شعر له ويلو ډار نلري!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته هغه هېواد دی،
چې د تللو لپاره لار نلري
ان مچ له الوتلو ډارېږي
او د شعر شپه نه جوړېږي!

دلته هغه هېواد دی،
چې نيمايي يې دی پنډغالی
نيمايي نور يې ساتونکي
د يو او بل له مېرمنو سره
مړو دی واده کړی
مالومه نه ده
خلک يې چېرې تلي!

فرانسوی زېړسرې سيلانۍ راته وايي
ستاسې هېواد تر ټولو ښايسته هېواد دی،
چې تر اوسه ما ليدلی
دلته،
باران خاندي
ګلان خاندي
الوچې او انار خاندي
ياسمن ګلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځوړند له دېوالونو
خو ستاسې په هېواد کې
بيا ولې څوک نه خاندي؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنه

ما مه پوښته،
چې څنګه يم؟
که په رښتيا يم درله ګران...
ما وپوښته
ګوتې دې څنګه دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مني مارغان راته ګران دي

خوښېږې مې
کله
ناکله
د ورځې لخوا ورک شم
په شان د مني د مارغانو
یو وطن وموم:
نوې وطن
پرته له ټاټوبه
پرته له خدایه،
چې ومې نه ځاري
داسې ټاټوبی،
چې له ما سره
دښمني ونکړي.

غواړم وتښتم
له خپل پوستکي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خپل آوازه

له خپلې ژبې

غواړم وتښتم

د باغونو د وږمې په شان

غواړم وتښتم

له خپل سیورې

له خپلې نښې

غواړم وتښتم

د خرافاتو او مارانو له ختیځه

له خلفاؤو

له پاچایانو.

غواړم مینه وکړم

د مني د مارغانو په شان

ای د چړو

ای د زندۍ ختیځه

ای امیرانو

ای پاچایانو

غواړم مینه وکړم

د مني د مارغانو په شان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای د چړو،
ای د زندۍ ختيځه
ای اميرانو
ای پاچايانو
غواړم مينه وکړم
د مني د مارغانو په شان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ به شي!

ورځ به شي
ته به راته پکې ګرانه یې
ورځ به شي
اندېښنه مه کوه،
چې پسرلی دی ځنډېدلی
وېرجنه مه اوسه
که باران دی ودرېدلی
هرومرو به رنګ بدل شي د اسمان
سپوږمۍ به راستانه شي
خپل مدار ته
ورځ به شي
بیا به ورځ شي!
هغه ورځ به پوه شم،
چې تمدن ولې ښځینه دی
شعر ولې ښځینه دی
عاشقانه لیکونه ولې ښځینه دي
ښځې کله چې مینېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې
په مرغۍ
په رڼا
په اور
بدلیږي!

ورځ به شي
د بدویت جامې ګوځارم،
چې دې خبرو اترو آر زده کړم!

ورځ به شي
هغه ورځ
زه د خپل انحطاط دوره خوشې کووم
تا ته ښکلي کلیمات لیکم
د کلیمو له بریدونو تیریږم
د کلام شیشه ماتوم!

ورځ به شي
هغه ورځ مې احساسات رهبري کوومه
د غرور سر مې پرې کوومه
د قبیله ای تعصب میراث مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دننه پرېمنځمه
او د پاچايانو پر ضد
راپاڅېږم.

ورځ به شي
سرتېري مې رخصتوم
آسونه مې خوشې کووم
فتوحاتو ته مې د پای ټکی ږدم
او خلکو ته اعلامووم:
ستا د سترګو ساحل ته رسېدل
ده بريا
له ټولو
ستره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلقيس* په ويښتو کې دولس سره ګلان

۱

هغه پوهېده، چې ما به ووژني
زه پوهېدم، چې هغه به ووژل شي
وراندويني،
دواړه سمې وختلې
هغه لکه پتنګې
د جهالت د پېر پر ويجاړو ولېده
او زه د هغه عصر د غاښو تر مينځ
چې شعر
د ښځې سترګې
او سور ګل د آزادۍ
له ستونې تېروي
دړې وړې شوم.

*بلقيس الراوي د نزار قباني مېرمن وه. هغه د ۱۹۸۱ کال د دسمبر د پنځلسمې نېټې په انتحاري بريد کې، چې په بيروت کې د عراق پر سفارت تر سره شو، له ٦١ نورو کسانو سره ووژل شوه. دا بريد الدعوه اسلامي ډلې، چې د ايران د آخوندي رژيم ننګه يې له ځان سره لرله ، تر سره کړ. پ.ژ

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲

پوهېدم،

چې هغه به ووژل شي

هغه،

د خچنتیا په پېر کې ښایسته وه

د کرغېړنتیا په پېر کې رڼه وه

د انسان وژونکو په پېر کې

یوه انسانه

د شینکۍ په مینځ کې نایابه لعله

د بې شمېره مصنوعي ښځو په مینځ کې

یوه اصیله!

۳

پوهېدم،

چې هغه به ووژل شي

ځکه روښانه یې وې سترګې

د یاقوت د دوه سیندونو په څېر

وینښته یې اوږده

د بغداد د شپو په څېر

دې ټاټوبي

دې ټولې زرغونتیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زرګونو خرماوو انځورونو
د بلقيس په لېمو کې
تاب
رانه وړ.

۴

پوهېدم؛
چې هغه به ووژل شي
ځکه،
چې د غرور لوربنود يې
د ټاپووزمې له لوربنوده خورا لوی و
پرتم،
پرې نښوه،
چې د انحطاط په پېر کې ژوند وکړي
ځلانده اروا يې پرې نه ښوده،
چې په ترږمو کې ژوند وکړي.

۵

هسک غرور
نړۍ ورله کوچنې کړې وه
بکس يې وتاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو ورو
د پښو د ګوتو په څوکو،
بې له کومې خبرې
نړۍ يې پرېښوده.

٦

له دې، نه ډارېده
چې مورنۍ ټاټوبۍ يې ووژني
ډار يې دا و،
چې مورنۍ ټاټوبۍ به يې ځان ووژني!

٧

د شعر د بډایه وريځو په څېر
زما پر کتابچو يې وبهول:
شراب
ګبين
توتکۍ
سره ياقوت
زما پر احساس يې وشيندل:
بادبانونه
مرغان

(c) ketabton.com: The Digital Library

او له نهيلۍ ډکې شپې...

له تللو وروسته يې
د اوبو پېر پای ته ورسېده
او د تندې پېر پيل شو.

۸

تل مې د تللو په حال احساسوله
په سترګو کې يې بادبانونه
تل چمتو د تګ په حال کې
پر بڼو يې متحرکه الوتکه
د هسکېدلو په حال کې
په لاسي بکس کې يې
زموږ د واده په لومړنۍ ورځ
يو پاسپورت
د الوتکې ټکټ
او د هغو ټاټوبو ويزې،
چې هېڅکله يې ليدلي نه وو
يو وخت مې وپوښته،
دا ټول کاغذونه
ولې په بکس کې ساتې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویې ویل:
له سرې زرغونې څخه مې
د لیدلو وخت اخیستی.

۹

کله چې د هغې بکس یې
ویجاړیو له مینځه راکړ
ما یې
پاسپورت
د الوتکې ټکټ
او ویزې ولیدلې
پوه شوم،
چې ما له بلقیس الراوي سره واده کړی نه و
زه د سرې زرغونې مېړه وم...

۱۰

کله چې ښایسته ښځه مري
د ځمکې تعادل له لاسه ځي
سپوږمۍ سل کلن عمومي ویر اعلاموي
او شعر
بې کاره کیږي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱

بلقيس الراوي
بلقيس الراوي
بلقيس الراوي
د هغې د نوم آهنګ و په ما ګران
په کراتو مې د شونډې پر سر تکراراوه
د هغې د نامه په څنګ کې
غبرګولو د خپل نوم
سخت ډارولم
لکه د رڼې ويالې خړول
يا د يوه ښايسته سمفوني ګډوډېدل.

۱۲

دې مېرمن
نبايد ډېر ژوند کړی وای
دې پخپله
هم نه غوښتل
هغه وه،
د شمعې د يوې لمبې په څېر
د بلينډې د يوې شغلې په څېر
د شاعرانه يوې شېبې په څېر،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د وروستۍ کربښې د مخه
انفجار کوي....

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوازې مینه بریالۍ ده

سره له دې،
چې بړبکۍ زما په سترګو کې
ځګېږي
سره له دې،
چې غم ستا په سترګو کې
بیدېږي
سره له دې،
چې دې روزګار کې
پر ښکلا کوي ډزې
هر چېرې چې وي
پر عدالت غوښتلو کوي ډزې
هر چېرې چې وي
پر اند کوي ډزې
هر چېرې چې وي
خو زه وایم:
یوازې مینه بریالۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوازې مینه بریالۍ ده
په زرهاو ځله وایم:
یوازې مینه بریالۍ ده

د وچېدلو، مړاوېدلو په وړاندې
هېڅ پناه او پټنځای نشته
له مهربانۍ ونې پرته

سره له ړنګېدلي دې دورانه
سره له دې دورانه،
چې لیکوالي وژني
لیکوالان وژني
او
پر کوترو
پر سرو ګلونو
پر بوټو ډزې کوي
او ښایسته شعرونه
د سپیو په هډېره کې ښخوي
خو زه وایم:
یوازې فکر بریالی دی
یوازې فکر بریالی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زرهاو ځله وایم:
یوازې فکر بریالی دی

ښایسته خبره هېڅکله نه مري
نه په کومه توره
نه په کوم زندان
نه په کوم دوران

گرانې!
له هغو ټولو کسانو سره سره،
چې ستا سترگې یې محاصره کړي
زرغونتیا سېزي
ونې سېزي
له هغو ټولو کسانو سره سره،
چې ښکلې معشوقې یې بندي کړي
خو زه وایم:
یوازې سور گل بریالی دی
یوازې سور گل بریالی دی

گرانې!
له هغو ټولو وچېدلو سره سره،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې اروا کې مو دي
له هغو ټولو مړاوېدلو سره سره،
چې اروا کې مو دي
د ورېځو د کموالي سره سره
د باران د کموالي سره سره
یوازې اوبه بریالې دي
یوازې غوټۍ بریالې دي
له هغې ټولې شپې سره سره،
چې یې سترګې رادرنې دي
بې له شکه
ورځ بریالۍ ده.

په داسې روزګار کې،
چې زړه په لرګین لوښي بدل شوی
په کې شعر په لرګین قالب اوښتی
د بې مینې
د بې هیلې
او د بې سیندې
په روزګار کې
د پاڼو
د قلمونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دکتابونو د استعفی په روزگار کې
خو زه وایم:
یوازې سینه بریالۍ ده
یوازې سینه بریالۍ ده
په زرهاو ځله وایم:
یوازې سینه بریالۍ ده

د تېلو او ګازو له دوران وروسته
بې له شکه،
طلا بریالۍ ده

سره له دې روزګاره،
چې په کړاونو
په اپینو
په اعتیاد کې
ډوب شوی
سره له دې دورانه،
چې انځور نور د خوښې وړ نه دی
تابلو څوک نه خوښوي
عطرونه د چا خوښ نه دي
رنګونه د چا خوښ نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره له دې دورانه،

چې له خدای پرستۍ تښتي

د شیطان پرستۍ په لور

سره له هغو کسانو،

چې یې ژوندون رانه تالا کړ

له جیبه یې وطن رانه تالا کړ

له زرګونو جاسوسانو سره سره،

چې په دېوالونو مهندسانو

طرحه کړي

ځای پر ځای کړي

له زرګونو راپورونو سره سره،

چې موږکان یې موږکانو ته لیکي

خو زه وایم:

یوازې ولس بریالی دی

یوازې ولس بریالی دی

په زرهاو خله وایم:

یوازې ولس بریالی دی

ولس برخلیک جوړوي

ولس

پوه

بریال دی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیروت سوځي او ته راته ګرانه یې

۱

کله چې بیروت سوزېده
او اور وژونکو یې سره کالي
وېنځل
او هڅه یې کوله،
چې پر کټارو ناستې مرغۍ آزادې کړي
ما په واټونو کې پښې ییله
په سوزونکو اورونو
په رنګو ستنو
د شیشو پر ماتو ټوټو
منډه وهله
په داسې یو حالت کې،
د لمبو په نڅا کې
ستا څېره مې،
چې د بندي کوترې په شان وه،
لټوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هره بیه مې غوښتل
بل بیروت وژغورم
هغه بیروت،
چې یوازې ستا مال و
زما مال و...
هماغه بیروت،
چې ته او زه یې
په یوه وخت وزېږولو
او له یوه تي یې شیدې راکړې
هغه بیروت،
چې مور یې **یدریا** ښوونځي ته ولېږولو
او هلته مو له کوچنیو کبانو
د سفر لمړي درسونه
د میني لمړي درسونه
زده کړل
هماغه بیروت،
چې د ښوونځي په بکسو کې
مو له ځان سره وړو
د ډوډۍ په قطرو کې
د کونځلو په خوړو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هماغه بيروت،
چې د جوارو په بوتلو کې مو اېښود
هماغه،
چې د عشق بازۍ
په لويو شپېو کې مو
ستا بيروت
زما بيروت
نوماوه.

۲

کله،
چې وطن له وطنه تښتېده
او ماشومان د بيروت نړيوال هوايي ډګر کې
د خپلو لوبو پر شيانو وو بيده
کله،
چې پلرونو د اوښکو
ډک بکسونه وزنول
او مجبور وو،
هر اضافي کيلو اوښکو
او
هر اضافي کيلو غم لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

جریمه ورکړي

کله،

چې وطن لاسونه پر ځېره

کېښودل او ژړل يې

او د مني ورېځې

چې د یونان له ټاپوګانو

راتللې

چې لبنان ساحلونو ته نژدې شي

د **قناصه** د مردکیو د لګېدلو له ډاره

ډارېدلې

کله،

چې واټو کې څراغونه

له ډاره رپېدل

او د کلکو قهوه خانو

ساييانونه

خورېدل راخورېدل

او سهارنيو مرغانو

خپل بچي پر څانګونو ایښودل

کوچېدل

کله،

چې وطن

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن

ټوټې ټوټې کولو
زه له جنايته ځوسوه متره لېرې
قاتلان مې ليدل
دوی له بيروت سره
د يوې مينځې په شان جماع کوله:
وار په وار
يو په يو
د قبيله ای تړون له مخې
د قومي امتيازاتو له مخې
د پوځې درجو له مخې

زه يوازينی شاهد نه وم،
چې زرگونه ځلانده چاړې مې
د لمر د رڼا لاندې کتلې
او زرگونه مزدوران مې کتل،
چې د هغې مېرمن د جسده گردچاپېره،
چې سوزېدله
مستې مستانه نڅېدل

خو زه يوازينی شاعر وم،
چې پوه شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې د بیروت د سیند نوم
له سپینه
په سره سیند باندې بدل شو.

۳

کله،
چې بیروت سوزېده
او هر څوک وو په دې فکر،
چې پاتې شخصي شتمني وژغوري
ناڅاپه راپه یاد شول،
چې ته لا هم زما معشوقه یې
ته مې هغه لویه شتمني یې
چې هېڅکله مې نه ده ښکاره کړې
او ناچار یم
که ژوند کومه چاره راپرې نه ږدي
خپل ګډ میراث
خپله عاطفي شتمني وژغورم
په دې زړه پورې ښار کې،
چې یوه ورځ
رازداره صندوق و،
چې خپلې کوچنۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپماوې مو په کې پټولې
پټې نقاشیانې
زما لپاره
ستا لپاره
پټ انځورونه،
چې هېڅکله چا لیدلي نه دي
د هغو شعرونو طرحې،
چې په پنسل مې درلیکلې
او هېڅوک ترې خبر نه دي
کتابونه
ډېر لیکنې
استوانې
د سرامیک قابونه
پستکارتونه
کیلي بندونه،
چې پرې د نړۍ په ټولو ژبو
لیکل شوي:
راته گرانه یې!
سیمه ایزې نانځکې،
چې وې د میني نښې
او تا له ځان سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

له یونانه، له بالکانه

له مراکشه، له فلورانسه

له سنګاپوره، له تایلنده

له شیرازه، له نینواه

له ازبکستانه

وې راوړې

له سرو وریښمو جوړ شال،

چې تا ته مې ډالۍ و

هغه ورځ چې له اسپانیا نه زه راستون شوم

او تا اچولی پر اوږ و

پوه شوم...

چې ولې **طارق بن زیاد**

اندلس ته د ننوتلو لپاره جنګېده

پوه شوم،

چې زه جنګېدمه ولې

او لا هم جنګیږم،

چې ستا د سترګو د اوبو برید ته

ورکړل شي اجازه زما د بېړیو

ننوتو ته

۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیروت،

چې کله د **بیزانسي** شمعدانیو په څېر

چې د طلا په اوبو ښکلې وې،

ړنگېدو

کله چې جوپه جوپه خلکو

خپل ویر په یو ډول تعبیراوه

خپلې اوښکې یې په یو ډول توېولې

زه د خپل خصوصي ویر په لټون وم

او هغه ښځه،

چې هېڅوک یې په شان نه وو

هغه ښار،

چې ببلگه یې نلرله

هغه شعرونه،

چې د سړیو د لیکنو تر منځ،

چې د میني په اړه یې لیکي

بې ساري وو

کله چې ښځو ویر

د هغو ټوکرو له گزو سره مېچل،

چې سوزېدل

د خپلو لاسي بکسونو،

چېنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او له غاړکۍ سره یې اټکلول

او په دې رویا وو،

چې خوندي یې له سوزېدو کړي

کله چې سرو خپل تاوان

د بانکي حسابونو له سپما سره محاسبه کول

زه وم ناست د ډبرې پر تختې،

چې وه د اوښکو د یوې ځاځکې په څېر

خپل تاوان مې شمېره

د هغو قهوې د پیالو له شمېرو سره،

چې څښلې مې شوای

د هغو پوښتنو له شمېرو سره،

چې پوښتلې مې شوای

لاسونه به مې

ستا لاسو کې وای

که بیروت چېرې سوزېدلی نه وای.

۵

مهمه راته نه وه،

چې بیده وی

یا ویښه...

مهمه راته نه وه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بشپړه بربنډه وی
که نیمه...
مهمه راته نه وه،
چې پوه شمه څوک دې
دی همخونې
یا څوک دې همبستر دی
ټولې دا خبرې وې وړې
خو لویه خبره
دا کشف و،
چې تل وې راته ګرانه
ته تل د نیلوفر د ګل په څېر
لامبوزنه زما د ذهن په اوبو کې
د ګوتو تر منځه می زرغونېږی
د تاریخي کلیسا د ډبرو له منځه
د وښو د شنه کېدو په څېر
مهمه راته نه وه،
چې څوک اوس په تا ګران دی
اوس په څه فکر کوی ته
په دې اړه کوو خبرې وروسته
اوسنی برخلیک جوړونکې خبره دا ده،
چې ته یې په ما ګرانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او
زه
ځان
د نړۍ تر ټولو دوو ښایسته یاسمن ګلونو
ستا
او
بیروت
د ملاتړ مسوول ګڼم.

٦

پر ما مه کوه نیوکه،
چې په زور او ناڅاپي
دې خونې ته شوم ننه
هر ډول جامې چې اغوستی شې
واغونده
ما مه پوښته چې ولې؟
هلته بهر سوزي بیروت
هلته بهر سوزی زموږ بیروت
ته سره له ټولې ناپوهۍ
سره له دې بې درناوۍ
لا هم یې په ما ګرانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلی یمه گوره،
چې د کوچنۍ پیشۍ په څېر دې
پر اوږې راواړومه
د مرګ
اور
او
لېونتوب
له بېړۍ دې رابهر کړم
ځکه،
زه د ښکلو پیشوګانو
د ښکلو سترګو
د خپلو ښایسته ښارونو
د سوزېدلو مخالف یم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوربند

شعر کې
د اوربند
یا د اوږي رخصتۍ
یا ضروري رخصتۍ
او یا هم
د اداري رخصتۍ
په نامه
څه نشته
ډګر کې باید ووسئ حاضر
تر وروستي څاڅکي د وینو
یا دا،
چې په ګونډو شی
او
په خنده شې
له لوبې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

له کليمې پرته

دلته پاتې نوره لاره چاره نشته
له کليمې پرته
کومه سينه د شيدو د ورکړې نشته
له کليمې پرته
کوم هيواد،
چې مې ملاتړ وکړي نشته
له کليمې پرته
بله ښځه مې په تېره کې نشته
له کليمې پرته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رسمولو درس

۱

زوي مې خپلې اوبرنگې رنگې راوړې،
زما مخې ته يې ږدي
رانه غواړي،
چې مرغۍ کړم ورله رسم
برس په خړ رنگ کې خړوبوم
مربعه انځورم
سره له يوه قلفه
سره له څو ميلو
زوي مې اريانتيا کې راته وايي:
دا خو زندان دی
پلاره!
مرغۍ نشې رسمولای؟
ورله وايم:
زويه!
وبخښه
د مرغيو بڼه مې تللې ده له ياده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲

زوي مې رنګې خپلې
زما مخې ته بږدي
رانه غواړي،
چې سیند رسم کړم
اخلمه پنسل
توره یوه دایره رسموم
راته وایي
دا خو توره یوه دایره ده
پلاره!
سیند نشې رسمولی ؟
لا نه پوهېږی،
چې د سیند رنګ شین دی؟
ورته وایم:
زویه!
د سیند رسمولو کې تکړه وم یو وختې
خو نن یې
د کب نیولو لومه
او جاله رانه اخیستې
شنه رنګ سره له خبرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د آزادۍ د ماهي له ښکاره یې
منعه کړی یم!

۳

زوي مې د رسامۍ کتابچه مخې ته ږدي
رانه غواړي،
چې رسم ورله یو وړی د غنم کړم
اخلمه قلم
یو ټوپک رسمومه
زوی وهي پرما ملنډې،
چې د رسامۍ هنر کې یم کمزورې
په حیرانۍ راته وايي:
پلاره!
نه پوهېږې،
چې د ټوپک او د غنمو د وږي څه توپیر دی؟
ورته وایم:
زویه!
پخوا مې د غنمو د وږي، ډوډۍ او ګلانو شکلونه پېژندل
خو دې اوسپني پېر کې،
چې د ځنګل ونې هم
له وسلوالو سره یو شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

گلونو پوځي جامې اغوستي
د وسلوال وږي په پېر کې
د وسلوالو مرغانو په پېر کې
د وسله واله دين په پېر کې
ډوډۍ نه پېرم،
مګر دا چې په کې و موندم يو ټوپک
ګل له کروندې نه راشکومه،
مګر دا چې راته ونيسي مخې ته وسله
خپله
نه پېرم کتاب له کتابتونه،
مګر دا چې په منځ د ګوتو کې مې شي
منفجر...

۴

زوي مې د کټ پر څنډه راته کښېني
رانه غواړي،
چې يو شعر ورله بيان کړم
يوه اوښکه شي راتويه پر بالښت
په حيرانۍ يې راخلي
راته وايي:
دا خو اوښکه ده پلاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه شعر

ورله وایم:
زویه!
کله چې لوی شوی
او د عربي شعر دیوان دې ولوست
پوه به شی په دې،
چې اوښکه او شعر دي سره خویندې
او عربي شعر هم پرته له هغې اوښکې،
چې گوتو له مینځه راوځي
بل څه نه دي

۵

زوي مې پنسلونه او رنگې مخې ته ږدي
رانه غواړي،
چې وطن کړمه
زه رسم
برس مې رپي په لاسو
اوښکي راتویېږي پر لېمو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن

ته يې راته ګران،
چې له خدای،
له ځمکې،
له تاريخ،
له مهال سره
له اوبو،
له کروندې،
له خندانه ماشومانو سره
له ډوډۍ،
له سيند،
له صدف،
له بېړيو سره
د شپې له ستوري سره،
چې بنګړي خپل رابخښي
له شعر سره،
چې يمه په کې مېشت

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ټپ سره،

چې په ما کې ژوند کوینه

اړیکه ولرم!

ته هغه وطن یې،

چې نورو له پېژاند وربخښی

پر چا چې نه یې ګران

بې وطنه دی هغه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکم

لیکم،
چې شیان کړم منفجر
لیکل چاودنه ده

لیکم،
چې رڼا پر تروږمۍ کړمه بریاله

لیکم،
چې ما او شعر
بریا ته ورسوم

لیکم،
چې د غنمو وږي یې ولولي
چې ونې یې ولولي

لیکم،
چې سور ګل ما وپیژني

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ستوري، مرغۍ
پیشو، کب او صدف
ما وپېژني

لیکم،
چې نړۍ د هلاکو له غاښونو
د پوځیانو له حکومته
د لنډه غرو له لېونتوبه
آزاده کړم.

لیکم،
چې ښځې
د ستم له تورو تمبو
له مړو ښارونو
د مریيتوب له ولایتونو
له ستومانو ورځو
له سرخته
له تکراره
آزادې کړم.

لیکم،
چې کلیمې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تفتیشه
د سپو له بویولو
او د سانسور له چړو
آزادې کړم.

لیکم،
هغه مېرمن،
په ما گرانه مېرمن
له بې شعره
او بې میني ښاره
له ویره، له خپگانه
آزاده کړم

لیکم،
چې ترې جوړې کړم اوبلنې وریځې
یوازې مېرمنې
یوازې لیکنې
موړ له مرگه ژغوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر یاران

د اور یمه زه ونه
د هیلې یمه رویبار
د پنځوسو میلیونو
میانو
ویاند
آرامېږي مې په غېږه کې
ویرجن
جوړوم ورله کله کوتره
کله هم د نهیلۍ یو بوټی
ملګرو
زه یم هغه ټپ،
چې یې ونه منله
هیڅکله
د چړې واکمني!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ویر ماشومان

د ویر داسې ماشومان شته،
چې لوی به شي...
د پاېنده درد داسې ماشومان شته،
چې لوی به شي...
هغوی،
چې وژل شوي فلسطین کې
داسې ماشومان لري،
چې لوی به شي...
د خاورو، د کوڅو، د دروازو
داسې ماشومان شته،
چې لوی به شي...
هغوی،
چې له دېرشو کلو راپدېخوا
د استنطاق په کوټو کې
د پولیسو په حوزو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغونډ شوي زندانو کې
هغوی،
چې د اوښکو په څېر
شوي په سترګو کې راټولې
دا ټول
به هره شېبه
د فلسطين له دروازو شي رادننه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته گرانه یې!

کله مې چې وویلې تاته:
راته گرانه یې
پوهېدم،
چې قبیلې په وړاندې
کړی مې پاځون دی
او جرس د رسوایۍ مې دی وهلی
غوښتل مې،
چې ویجاړ د ستم پلاز کړم،
چې شنه شی ځنګلونه
لابهانده شي سیندونه
او د نړۍ ټول ماشومان آزاد
شینه

د وحشت د پېر پای ما غوښتلو
د وروستي واکمن مرګ ما غوښتلو!
ستا په ګرانوالي مې غوښتل
د ټولو حرمسرایو دروازې کړمه ماتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د ښځو سينې
د سړيو له غاښو خلاصې کړمه!

کله مې چې وويلې تا ته،
چې ته يې راته ګرانه
پوهېدم،
چې د هغه ښار لپاره
نوې الفبې ابداع کوومه،
چې څوک پکې لوستل کولای نشي
تش سالون ته لولم شعر
د هغه چا په جام کې
تويومه زه شراب،
چې يې څښلې نشي!

کله مې چې وويلې تا ته،
چې ته يې راته ګرانه
پوهېدم،
چې تل به مې وحشيان
په سانګو زهرجنو
په غشو
په ليندو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څاري
ځړوي به مې عکسونه
په ټولو دېوالونو
باندې
وېشي به مې د ګوتو نښې
په ټولو پوستو
باندې
ستره جايزه به هغه ته رسوي،
چې وروړي مې سر
د لبناني مالتې په څېر يې
د ښار پر دروازې ځړندوي.

ستا نوم،
چې کله ما
د ګل پر پاڼو وليکو
پوهېدم،
چې خلک
مې مخې ته درېږي
متقيان او لنډه غران
مې مخې ته درېږي
چا چې په ارث نه ده وړې مينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې مخې ته دریږي!

وروستی واکمن غواړم نابود کړم
ستا د مینی دولت جوړ کړم
پوهیږم،
چې دغه انقلاب کې
مرغۍ به وي یوازې
تر څنګ
زما!

نه مې شته کوهی د تېلو،
چې وویاړمه ورباندې
معشوقې پکې ولامبوم
نه د **آقاخان** په څېر شتمن یم
نه د **اوناسیس** ټاپو،
چې په اندازه د سیند ده
زما ده.

زه شاعر یم
یوازینۍ شتمني مې
د شعرونو ټولګه
ستا ښایسته سترګې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښوونکی زه نه یم،
چې درزده کړمه مینه
نه کبان لري د زده کړې اړتیا
د لامبلو لپاره
نه مرغان لري د زده کړې اړتیا
د الوتلو لپاره...
ولامبه
یوازې
والوزه
یوازې
مینه
کتاب نلري
لویو مینانو د نړۍ
لوستل کولای نشول

مېرمنې، د بورژواوو پېښې پرېږده
شه تېره **شپاړسم لویي** له پلازه
شه تېره له فرانسوي عطرو
د تمساح د پوټکي
جوړ شوی کنځول پرېږده

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ما سره
د آناناس او باران ټاپو ته راشه
سرې اوبه يې د سېزانده غونډيو
ستا د تن په ځېر ګرمې
تودې
راژوندي يې کړي امونه
ستا د سينو يادونه
ای د شک او ډار مېرمنې
د **مکس فاکتور** او د **اليزابت آردن*** مېرمنې
متمدنه يې بې حده
د ميني ميز تر شا
له کاشوغې او پنجې سره کښېنې
خو زه صحرا کې زيږېدلی
تنده د پېړيو مې پر شونډو
او سل ميليونه لمره
مې پراته تر کميس لاندې!
خپه کېږه ګوره مه،
مخالف چې دې د ډوډۍ

* مکس فاکتور (Max Factor) د سينګاريزه لوازمو د توليد پخوانی او مشهور برنډ دی، چې په ۱۹۰۹ کال کې يې توليد پيل کړ.اليزابت آردن (Elizabeth Arden) د عطرو او سينګاريزه موادو امريکايي برنډ دی، چې په ۱۹۱۰ کال کې يې توليد پيل کړ. پ.ژ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوړولو له آدابو سره یمه
او د سپین دسترخان رومال
لېرې اچوم

وزیرېدم زه هغه ښار کې،
چې ګران نه وو پر چا ماشومان
وزیرېدم،
د هغو خلکو په منځ کې،
چې د انسان په بې ګناهۍ
اعتراف نه کوي!
د هغو خلکو په منځ کې،
چې هېڅکله یې
د ګل څانګه
او د شعر کتاب
نه دی پېرلی
له مینې
له عاطفې
بې خبره
خلک!

وزیرېدم په هغه ښار کې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دېوالونه يې يخ دي
خلک يې شيشې خوري
او مري يې ماشومان په يخنۍ کې!

نه له چا بخښنه غواړم
نه مدافع وکيل غواړم،
چې مې وژغوري
له ډاروونکې ستنې
د ځندۍ
په زرهاوو ځله ځندې شوی يم
ورمېږ مې د پړي له کړۍ سره عادت
تن مې د اجسادو له تسکرې سره عادت
نه معذرت غواړم!
نه بخښنه!

نارې وهم
ان که وي وروستۍ نارې د ژوند
پاچا نه وم،
نه يم
د ښځو عاموژنه نه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تیزابو په حوضو کې

زه هغه شاعر یم،
چې په لوړ آواز یې لیکي
په لوړ آواز مینېږي
هغه شین سترګې ماشوم یم،
چې د بې ماشومه ښار پر ور
په دار دی وهل شوی!

ته ساده جامې اغوندې
مائو* لولې
غاړکۍ دې په غاړه
ګل دې دی ټومبلې په زلفانو
له **فرهنګي انقلاب** څخه غږېږې
د آزادۍ له بیرغ سره وهی ګام
غواړې آزادي د محصلینو
رنګېدل د دېوالونو
خو کله چې مینه کوي برید
د خپلو شنو غاښو سره

* مائوتسه تونګ د چین د انقلاب لاربنود و، چې د چین ولسي سوسیالیستي جمهوریت یې رامینځته کړ. هغه د مارکس، انګلس، لنین او ستالین تر څنګ د نړۍ د پرولتاریایي غورځنګ له لورې د پرولتاریا د رهبر په توګه یادېږي. پ. ژ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته رپیږې
د **مائو** عکس لوېږي پرځمکه
رپانده بیرغ دې لوېږي له لاسه
د نیا غېږې ته ورې ته
پناه
په ژړا
څنګه چې شوه هغه ناوې
ته هم ناوې کېږې!

انسان،
مدعي د آزادۍ
خو په خپله په بند کې
ان له خپلو لاسو، شونډو اوجامو سره
د خبرو اترو آزادي نلري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول شيان مري

چې کله باورونه، اندونه
يوه ښار کې راټيټيږي
او د آس د نال شانتې کږيږي
چې کله ډارن هرې وسلې سره،
چې په لاس يې لري
يو انسان ووژلای شي
او پټيږي خلک د موږکانو په شان
چې کله مو ورځپاڼه د ترحيم
په اعلانو ډکيږي
ټول شيان مري
ټول شيان بی ځانه:
اوبه
واښه
غرونه
رنګونه
کوي ونې جرړې خوشې
مهاجريږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خپله ځایه تښتي جغرافیه
او مورړ ګورو
د انسان
پای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځرنګه وطن دی؟

دا ځرنګه وطن دی،
چې خپلو مینانو سره
د ګزمې په شان چلند کړي
ګل د بلوا نښه ګڼي
شعر د نظام پر ضد
شپه پاڼه.

دا ځرنګه وطن دی،
چې د مینې بند یې
له درسي نظامه دی
پاک کړی
دا ځرنګه وطن دی،
چې شعرونه یې ملغا کړي
د ښځو سترګې یې ملغا کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

آزادي

هره مرغۍ،
که وای اړمنه،
چې کورنيو چارو له وزيره
د پرواز اجازه واخلي
هر کب،
که وای اړمن
د سفر پاسپورت لپاره،
کبان،
تباه کېدل
مرغان،
نابودېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر سور ګل

ومې لټوئ!
له ځانه سره څه نلرم
یوازې د شعر
سور ګل
او
خپل ویر

جګړې
کړي
د ګلو پاڼې
د غنمو وږي
لګدمال.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې تا وژړېدم

بې تا وژړېدم
ټوله شپه
ټوله ورځ
کلیزه دې نیولای نشم
ټول تاریخ پر تا ویرجن
له تا وروسته مې
نور
دومره ورځې
لمر لیدلی نه دی
پاتې د وربځو تر شا

ځان ته مې وبله
ځمکه یخه شوې
کلونه کېږي،
چې خلکو سهار لیدلی نه دی
تر هغو چې دې اوښکې زما
څپانده به وي
دریابونه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو بانګي

زموږ په سیمه کې بانګي یو:
بې سواده،
د پټو جاسوسانو دی سرلاری
له تېري،
وژنې،
د چرسو له مستۍ
له جعلکارۍ
بل په هېڅ څه نه پوهېږي
جامې یې د خپل پلار هم خرڅولې
په ګرو یې ایښوده ګوتمه د خپلې ښځې
غاښونه یې غلا کول د مړو
ان.

زموږ په سیمه کې بانګي یو،
چې ټول استعداد یې د وسلې رایستل
پر کلیمو ډزې کول

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ په سيمه کې بانګي يو،
عصاب خرابه،
لېوني
هره ورځ لولي خطبه
د حاجيانو په خېر
لکه مامون په تکبر ګرځي
د جومات له منبره وهي چغې
حيران مې ټول پاکۍ ته
زه يم قانون
زه يم دولت.

څنګه به ووري ژغورنده باران پر موږ ؟
څنګه شنه به غنم شي؟
څنګه به خپور خير او برکت شي؟
څنګه به راپه برخه برکت شي؟
خدای پر دې هېواد
نه چلوي حکم
حکم چلوي
بانګيان!

زموږ په هېواد کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو بانګي ځي
بل بانګي راځي
سرغړونه ده
هماغه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

منفجرېدل...

منکرېدلی کله شم
له هغه پتنگه،
چې په رگو کې مې لمبېږي
منعه کولای کله شم
هغه یاسمن،
چې په اوږو کې مې رازغورنېږي
پټولای کله شم
هغه عاشقانه،
چې د کمیس لاندې مې درببږي
د دې ټولو
پټول
منعه کول
منکرېدل
یانې:
منفجرېدل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه

وطنه
جوړه کړې يې له تا
ډارونکې ډرامه
خارم دې
شپه په شپه
څنګه دې ووينم
که برېښنا
پرې کړي.....؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړم و دې نیسمه غېږ کې

غواړم وکړمه له تا سره مینه
له دې وړاندې،
چې فاشیستي فرمان صادر شي
غواړم کېنم دوه دقیقې درسره
نوش یوه پیاله قهوه کړم
له دې وړاندې،
چې لېږې کړي څوکۍ
یو مخفي پولیس
مو تر پښو لاندې
غواړم و دې نیسمه غېږ کې
له دې وړاندې،
چې زنداني راته متهې کړي
بندي راته خوله کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړم و دې نیسمه د لاسو په مینځ کې
له دې وړاندې،
چې پر اوښکو
ګمرکي مالیه وي راله لګولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سويسي مرغۍ

وړې مې ورځپاڼې عربې وې،
چې يې ولولم
ژنيو سيندګي په غاړه
سلګونه ډارېدلې مرغۍ
په ناڅاپه وتښتېدلې،
چې پام يې شو د ورځپاڼو
عنوانو ته
خبرو ته!
ګواکې د خپلو بچيانو برخليک نه
وډارېدلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي ګډ شي په دريابونو

غواړي ونيسي نړۍ
خو عاجز د يو کتاب له خلاصولو
غواړي ګډ شي په دريابونو
خو يو څاڅکي اوبو سره خويېږي
ورکوي د فرهنګي انقلاب زېرى،
چې سبزي يوځاى
وچ
لانده
خو هوښياري يې د کافي شاپ له دروازې،
چې پکې کښېني
د ژباړل شويو کتابو له عنوانو،
چې يوازې يې اوري
نه زياتېږي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وحشت نسلونه

مېرمنې،
ځنګه،
وغږېږم له خلاصونه؟
ځنګه،
وغږېږم د وینا له آزادۍ؟
ځنګه،
وغږېږم د میني له آزادۍ؟
ځنګه،
وغږېږم د سترګو له آزادۍ؟
د بڼو له آزادۍ؟

زه مې میراث
او
د وحشت ټول نسلونه
پر اوږو وړم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستۍ کوتره

ته د آزادۍ په جغرافیه کې:
ټاټوبی وروستی
هېواد يې وروستی،
چې ساتې مې له ډاره،
له لورې

ته خوشه وروستۍ
ته سپوږمۍ وروستۍ
ته کوتره وروستۍ
ته وږمځ وروستۍ
ته غوټۍ وروستۍ،
چې بوي کړی ما
ته کلیمه وروستۍ،
چې لیکلې ما
ته کتاب وروستی،
چې لوستی ما.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړم مین شم...

غواړم مین شم،
چې دنیا کړم بدله په مالتې
او لمر کړم بدل په برنجي بلینډې
غواړم مین شم،
چې کېږدم د پای ټکې
پولیسو ته، پولو ته،
بیرغو ته، ژبو ته،
رنگو ته، توکمو ته

گرانې،
غواړم د یوې ورځې لپاره
نړۍ وشړخوم،
چې ودان کړم جمهوریت
د احساس.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلی ژوند

دې جګړې،
ماشومانه پښه واخیسته له ما
د میني په لور یې ډزې وکړې
ویې وژله
د سیند په لور یې ډزې وکړې
د لمر په لور
د کروندې او ماشومانو د کتابو په لور
دې جګړې،
ښکلی ژوند
غلا کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جمعې خطبه

د جمعې په ورځ
خلک یې جومات ته وغوښتل
په پرتمینې خطبې کې یې وویل:
یمه د خدای له اولیاوو
یمه د خدای له غوره شویو
یمه د خدای له دوستانو
په دې رنګېدلي ویجاړ ښار کې
په دې غمجن ښار کې
ادعا یې وکړه،
یمه د خدای شخصي استازی
یمه د خدای شخصي ویاند

اجازه شته،
چې پوښتنه وکړم:
لویه خدایه
تا ورکړې مهر او لاک او وکالت

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې کېني تر ابده

پر ورمېږ د ملت...؟!

تا ورکړی دستور،

د دې ښار د ورانولو؟

تا ورکړی دستور،

د گونگټې په څېر

د پښو لاندې زموږ د چخپیټولو؟

تا ورکړی دستور،

په ځانو دي راته جوړ

د موزو د لغتو بارانونه؟

په خولو دي راته جوړ

د موزو د لغتو بارانونه؟

که له واکمنو وپوښتو،

چې چا کړی په دې دنیا

زموږ چارو له استازی؟

راته وایي:

نه پوهېږئ ای جاهلو

یمه زه د خدای له عزیزانو؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړم ووهمه کوکې:
لویه خدایه،
تا کړ د اقتصاد وزیر منصوب ؟
نو بیا ولې
رسېدلې بېوزلي تر وروستې کچې؟
نو بیا ولې
رسېدلی زغم تر وروستې کچې؟
نو بیا ولې
حالات زموږ بد شوي؟
اصلي خواړه مو د ډېران شوي؟
او ان مرغۍ نه مومي د دې ټاتوبي
په ډېران څه؟
لویه خدایه
د ډوډۍ گرانېدل دي،
ستا امر؟
د لوبیا او د نخودو گرانېدل دي،
ستا امر؟
د سبوو او ترشۍ گرانېدل دي،
ستا امر؟
د مرگ د کفن گرانېدل دي،
ستا امر؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ولې خورو مور ښځې
خو چارواکي خوري کبان؟
قوماندانان څښي ويسکي ولې؟
او مور څښو خټې، چکړې ولې؟
ولې زمور په ټاټوبي،
بېوزله انسانان
د ډوډۍ مخ
د سپوږمۍ له مخه
نشي کړای توپير؟!
ولې ماشومان مو کوي
د ميندو په نسو کې ځانوژنه؟!

غواړم لوی خدای وپوښتمه،
تا دي ورزده کړي،
چې مور مغزي تطهير کړي؟
مېرمنې مو کړي مينځې؟
او پر مور شي راسپاره
پر ځای د خرو
آسونو ؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړم لویه خدای وپوښتمه،
تا دی ورکړی دستور،
چې مات مو کړي،
هډوکي،
ملا د قلمونو؟
کړي کر منعه د ګلونو په باغونو؟

غواړم لویه خدای وپوښتمه،
ورکړې شتمني ده تا،
چې د ورسا او بریتانیا ماڼۍ
د بابل معلق باغونه
او مزدورې ورځپاڼې وپېري؟
تا سپین چک ورکړی،
چې د بریتانیي تاج او ماڼۍ
د کوترو په څېر بندې مېرمنې په قفس کې
او شنه رنګه سپوږمۍ
د نیشابور په اسمان کې
وپېري؟

غواړم لویه خدای وپوښتمه،
واقعاً یې عزیز د دوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

آیا قاتل د خپل ملت
د خدای عزیز کېدای شي؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړینه

چېرې لاړ شي
د وطن مړي ؟
چې کله ټوله شتمني
له بنفشه غوړو سره
د جمهور رئیس دخېټې، سیني او ملا
ماساژ پاره شوې وي جلا
یا د هغو لپاره چې ورکوي،
جمهور رئیس ته د شیدو کاسې
چېرې لاړ شي هغه مړي،
چې د جمهور رئیس جګړه کې
ولېدل په ځمکه
اوس د مېشته کېدو ځای نلري.

که مو مړینه وای
سترې موخې لپاره
په خندا د مرګ په لوري رهېدلم
که مو مړینه وای
د خلکو، د هېواد د آزادۍ په موخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعزتمنې يوې مېړانې
په لوري د جنت د مومنانو
له ټولو مخکې درومېدلم
خو دوی ده کړی پرېکړه،
چې موږ مړه شوو،
چې پاتې دا نظام شي
د وړو جوړې مجسمې،
پاتې ماماګان د دې نظام شي.

د میلیونونو انسانونو مړینه
پر رهبر مو نلري اغېزه
يو ويښته يې نه رپېږي

زه نه پوهېدم،
چې ظالمان لري کرکه
د شمېرولو له ماشینه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه پوهېده، چې ما به ووژني
زه پوهېدم، چې هغه به ووژل شي
وړاندوينې،
دواړه سمې وختلې
هغه لکه پتنګه
د جهالت د پېر پر وېجاړو ولوېده
او زه د هغه عصر د غاښونو ترمينځ
چې شعر
د ښځې سترګې
او سور ګل د ازادۍ
له ستونې تېروي
دړې وړې شوم.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library